

om det ikke kunde tages under Overvejelse, om det ikke kunde være praktisk at oprette et Statskontor, hvorigennem Forhyring kunde ske. Jeg synes virkelig, at der her er et Omraade, hvor Staten burde træde til, og det forekommer mig, at det er den eneste fornuftige og eneste rigtige Maade, hvorigennem disse Forhold kunde ordnes tilfredsstillende. Det behøver jo i og for sig ikke at være nogen Udgift for Staten. Hvis man mener, at der er nogen Fare deri, saa er der jo ikke noget i Vejen for, at Udgiften dertil kunde afholdes dels af Mederne og dels af Søfolkene, men jeg vilde ganske vist ikke se noget urimeligt i, om vi havde faaet disse Statskontorer, hvor Sømændene kunde gaa hen og søge deres Hyre uden at maatte betale Bederlag derfor. Vi vide jo, at Sømænd ere i Almindelighed meget slet stillede; vi vide, at de ofte ligge stille lange Tider og ikke have en Øre, naar de kunne komme ud igen, og det er derfor mange Gange besværligt for dem at tilvejebringe de saa Krøner, som forlanges for at komme i Arbejde igen, saa jeg synes, at selv om Staten ikke vilde forlange noget, var der ikke noget urimeligt deri, det kunde meget godt forsvares, naar vi i det hele taget tage Hensyn til, hvorledes vor Sømandsstand herhjemme er stillet. Der er i Dag her i Tinget faldet Lovtaler over vor Sømandsstand, man roser den for at være mere dygtig end Sømændene i de fleste andre Lande. Det skal jeg nu ikke komme nærmere ind paa, men skal man saa til at se, hvorledes vore Sømænd ere aflagte herhjemme, tror jeg, at man kommer til et sørgeligt Resultat. Jeg tror ikke, de blive lønede i Forhold til den Dygtighed, for hvilken de ere blevne lovpriiste i Dag. — Som sagt, det var kun disse faa Bemærkninger til Ministeren om, hvorledes han har tænkt sig Ordningen, idet Loven i Virkeligheden ikke siger andet, end at dette lægges i Ministerens Haand, og dernæst var det en Hensigt til Udvalget og Ministeren, om man ikke kunde enes om Oprettelsen af et Statskontor for at ordne disse Forhold tilfredsstillende.

Min: Da det ikke lader til, at nogen yderligere vil begære Ordet, skal jeg tillade mig at gøre et Par ganske ubetydelige Bemærkninger, der, om man vil, nærmest have en formel Karakter. Jeg vilde da anse det for en Fordel, om det blev muligt at give Lovene Titler som antydede, hvad der er den egentlige Genstand for dem. Jeg indrømmer, at i flere Tilfælde lader det sig ikke gøre uden store Vidtløftigheder, men for saa vidt det lader sig gøre, vilde det

være en Gevinst. Jeg ser ikke rettere, end at man for den foreliggende Lovs Vedkommende maatte kunne ganske kort i Titlen antyde, hvad Loven handler om, uden at benytte sig af denne Vending, at det er Forslag til Lov, indeholdende Forandring i og Tillæg til Lovene om Forhyring af Søfolk osv. Jeg ser ikke rettere, end at Lovforslaget handler om Indførelse af Forhyringsagenter i København og efter Omstændighederne ogsaa udenfor København. Jeg synes ikke, det var nogen værdifuld Ting at finde paa en Titel, som kunde vise hen paa, at det er det, man tilsigter, og ikke noget andet. Men jeg har i øvrigt en anden Grund til specielt at fremføre denne Bemærkning med Hensyn til denne Lov. Denne Lov gaar jo nemlig ud paa i sin Benævnelse at indsætte Loven om Forhyring af Søfolk af 12te Maj 1871, men dette er en Lov, som jeg haaber maa forsvinde inden denne Sessions Udløb. Det er Mening, at denne Lov skulde sluges af den nye Sølov, hvortil der foreligger Forslag i det andet Ting, og det vilde da ikke være heldigt, hvis der omtrent samtidigt udkom en Sølov, som hævede Loven af 12te Maj 1871, og en Lov, der paaberaaber sig denne Lov af 12te Maj 1871. Jeg vil derfor bede et eventuelt Udvalg, og særlig ogsaa den meget ærede Minister at være opmærksom derpaa, for at forhindre noget, som ganske vist ikke vil se smukt ud i vor Lovgivning. — Hvad Realitetspørgsmaalet angaar, skal jeg kun bemærke, at jeg ikke ser rettere, end at det Spørgsmaal, som blev fremhævet af den sidste ærede Taler (Hørdum), er noget beslægtet med det, som blev rejst under Forhandlingen i forrige Samling om Loven angaaende Thyndekontracters Indgaaelse. Og saa da var den ærede Taler af den Mening, at det vilde være rigtigt, at faa indrettet offentlige Engageringskontorer for Thynde i København og andre Steder. Den udfomne Lov blev imidlertid i den Henseende ikke overensstemmende med den ærede Talers Ønske, og det forekommer mig, at de samme Betragtninger, som den Gang bleve gjorte gældende mod hans Opfattelse, hvad Antagelse af Thynde i Almindelighed angaar, ogsaa ville kunne gøres gældende paa dette særlige Omraade. For min Del miskenner jeg slet ikke, at det i visse Henseender kunde være fordelagtigt for Søfolk, at der var et offentligt Kontor, i Særdeleshed naar det fungerer gratis, i Stedet for flere Forhyringsagenter, men jeg tror alligevel, at Søfartsverdenen, saa vel de, der søge Søfolk, som selve Søfolkene, naar alt kommer til alt, ville være bedre tjente med, at der er flere